

En opmuntring

Marius Madsen

Vi kan med fuld ret diskutere værdien af den lønregulering på 9 kr. ugentlig, som gennemførtes i juni måned. Ikke mindst på baggrund af, at Dansk Slagteriarbejderforbund forud havde gennemført en forhøjelse til deres medlemmer på 15 kr. ugentlig, og adskillige andre forbund havde opnået lignende resultater, og føjer vi så til, at bagerforbundet ganske vist på et senere tidspunkt har gennemført 20 kr.s lønforhøjelse, så er vi allerede sakket bagud igen. Men en ting står i alt fald fast og uden for al diskussion, og det er, at vi brød den linje, som Bryggerforeningen havde lagt op til, hvorefter det kun var de mandlige arbejdere i København, der skulle have løntillæg, således at samtlige forbundets medlemmer kom i betragtning, da forliget blev undertegnet den 17. juni.

Det var denne aktion og dens resultat, der kom til at stå gny om, selv om resultatet havde en ulovlig baggrund, men vi kan jo spørge os selv, om baggrunden egentlig var ulovlig; thi i Septemberforliget defineres, at strejker kan etableres, når det drejer sig om *liv, ære og velfærd*, og her har vi vel lov til at hævde, at bryggeriernes adfærd i denne situation i alt fald angreb æresbegrebet; thi efter vor opfattelse har vi lov til at hævde, at de mandlige provinsammerater måtte føle deres ære berørt, når de i lønmæssig henseende blev tilside-sat i forhold til deres københavnske kolleger, og dette til trods for at de udfører nøjagtigt samme arbejde kvantitativt og kvalitativt, og forholdet skærpes ganske naturligt, når det samtidig ses på baggrund af den alt for store lønforskel, der i forvejen er.

Jo, vi forstår helt reaktionen, selv om Den faste Voldgiftsret ikke kunne acceptere den, men hvad der var endnu langt værre, var den discriminering af vore kvindelige medlemmer, som fandt sted, og dette kan kun forklares ved en overfladisk og ansvarsløs handling fra bryggernes side; thi her står på arbejdspladserne flittige og arbejdsbevidste kvinder dag ud og dag ind og passer de såkaldte „jetjagere“ side om side med deres mandlige kammerater, og så skulle de uden at reagere finde sig i en sådan behandling. Nej, det er dog vist mere end der med rimelighed kunne forlanges af i øvrigt tolerante og loyldige kvindelige arbejdere. Vi forstår derfor også, hvad vi tidligere har givet udtryk for, den harme, som kvinderne udløste i den magtfulde demonstration til Københavns rådhus, som fandt sted den 3. juni, ligesom vi forstod den fortsatte strejke.

Det var selvfølgelig en dyr omgang med tabt arbejdsfortjeneste og den af Den faste Voldgiftsret idømte bod, og dette ikke mindst for alle de selverhvervende medlemmer. Omvendt har vi følt efter konflikten afslutning, at der var tilfredshed med det opnåede resultat. Hvis resultatet så samtidig er et skoleeksempel på, at arbejdsgiverne fremover ikke kan tillade sig at behandle de kvindelige arbejdere på en sådan måde, ja, så har ofret ikke været forgæves.

Vi har med vilje brugt ordet „en opmuntring“ til denne artikels overskrift, og anledningen er, at kvindernes aktion har givet genlyd over det ganske Europa. For det første har vor internationale generalsekretær, Juul Poulsen, indberettet til os om de reaktioner, der fulgte i kølvandet af denne ekstraordinære situation, vort forbund var bragt i, og karakteristisk er en hilsen fra et kursus, som de skandinaviske faglige kvindesekretariater afholdt i Runø i Sverige, hvor de ønskede til lykke med kampens resultat og det sammenhold, som de danske kvindelige bryggeriarbejdere havde udvist.

Endvidere modtog vi fra Schweiz følgende lykønskningsskrivelse:

Kære kvindelige kolleger!

De kvindelige delegerede, der deltog i vort førbunds 15. ordinære kongres fra 25. til 27. juni 1960 i Lausanne, besluttede efter en kort orientering af vor kvindelige sekretær for vor kvindelige afdeling om de københavnske bryggeriarbejderskers strejkeaktion, enstemmigt at lykønske de danske kolleger til den resultatrige gennemførte kamp for opnåelse af den lønforhøjelse, der med udeladelse af kvinderne oprindeligt kun omfattede de mandlige

drbefdere.

Samtidig takker VHTL's kvindeafdeling de 1300 københavnske kvindelige arbejdere hjerteligt for den tjeneste, de gennem deres tapre holdning uden tvivl har ydet til løsningen af spørgsmålet: Lige løn til mand og kvinde.

I international solidaritet sender vi eder vore kammeratlige hilsener.

Für die Frauenkommission des Verbandes der Handels-, Transport- und Lebensmittelarbeiter der Schweiz.

Die Præsidentin: Trudy Schneidewind

Die Sekretärin: Maria Alt"

For den skrivelse har vi kvitteret med følgende:

„For jert venlige brev af 8. juli med en hilsen og hyldest til forbundet og vor kvindelige afdeling i anledning af den gennemførte lønaktion takker vi hjerteligst.

Selv om det var en ulovlig aktion, så var den, som I sikkert er kendt med, provokeret fra arbejdsgiverhold, og efter det opnåede resultat regner vi med, at vi i vort forbund fremover vil blive forskånet for forsøg på at discriminere vore kvindelige medlemmer,

Med solidarisk hilsen

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvands-arbejder Forbund

Marius Madsen."